

Font Gran

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Al final del carrer Escodines
Alçada: 608

Coordenades:

Latitud: 42.01455
Longitud: 1.83863
UTM Est (X): 403839
UTM Nord (Y): 4652044

Classificació

Número de fitxa: 08049 - 50
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Casserres. c/ Escodines, 14. 08693 Casserres
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 15/04/2012 - 02:00

Descripció

Font i safareig cobert construïts en el rebaix d'una balma. La font d'aigua no apta per al consum està construïda arran de paret i damunt de dos graons arrodonits. El broc no es veu degut a les concrecions i dipòsits calcaris que s'han anat formant amb el pas del temps. Només s'observa el braç que acciona el

mecanisme , una mena de gla foradat pel qual travessa un cargol mascle amb femella de 20 cm de llarg. Al costat dret a 10 cm hi ha un petit topall per regular el cabal d'aigua. Per sota, dues piques fetes en pedra sorrenca del país. La primera d'elles és de secció circular i la segona rectangular i amb una motllura a la seva part superior. L'aigua que va caient desguassa per una canal tallada a la part dreta de la pedra cap a la segona pica. Adossat a aquesta última s'observa un banc fet amb una llosa plana però que actualment està cobert de vegetació i terra que va caient del marge. L'aigua de la segona pica sobreix per una petita obertura que hi ha a la dreta i a través d'una canal tallada a la pedra baixa cap al safareig que es troba en un nivell més baix.

El safareig és de planta trapezoïdal (5,40 x 2 x 4 metres), d'un sol compartiment, adossat a la bauma rebaixada. La coberta que es va fer l'any 1937, és de teules àrabs és a un sol vessant orientada a l'est, es troba sostinguda per sis pilars fets de totxo vist i bigues de formigó. Té dues rentadores fetes de lloses de pedra sorrenca i presenta una inclinació de 30°, amb una canal que recull l'aigua i el sabó. Entre les dues rentadores hi ha un canaló que permet sortir l'aigua sobrant que es perd en esorrentia. L'interior del safareig està arrebossat amb ciment.

Observacions:

Una senyalització metàl·lica indica la no potabilitat de l'aigua.

Història

El safareig és un element urbà característic de molts pobles, on al seu voltant hi havia tot un món exclusiu de les dones. El safareig era un espai per a rentar la roba però alhora de relació social convertint-se així en un lloc de trobada i on poder fet petar la xerrada, rumorejar i cantar tot fent anar els cops de pala sobre la roba mullada. L'arribada de l'aigua corrent a les cases i la posterior introducció de les rentadores, va fer que els safareigs públics caiguessin en dessús.

Bibliografia

Ajuntament de Casserres (no consta). Ruta de les Fonts. Diputació de Barcelona i Ajuntament de Casserres. CANELA BALSEBRE, Rosa M.; MARTÍNEZ, Manel; VIVANCOS, Iolanda. (2006). Els Safareigs públics de la conca de Barberà. Un testimoni de la feina de les dones en el passat. Revista d'etnologia de Catalunya, núm. 28, pàgs. 110 i 111. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Enllaços d'interès:

www.parcfluvial.cat

